

Královská cyklistická disciplína je závod krajinou odněkud někam. Jsou to etapové, nebo jednorázové závody, které se nejezdí na okruzích, snad jedině posledních pár kilometrů někdy zpestří nějakých pár koleček pro diváky. V poslední době se takových závodů jezdí v ČR již jen několik, pořadatelé volí snadnější okruhové závody, nejraději s nějakým extrémním kopce, na němž také zpravidla závod končí. Stále stejné kopce, stále stejní vítězové, stále stejná krajina jsou potom příčinami úbytu těchto závodů.

Poněkud jiná je situace na několika posledních zachovalých závodech, které jsou opravdu silniční. Jsou to závody ze seriálu 53x11, Karlovy Vary, Železný Drak a několik málo dalších. Stovky startujících, sice za poněkud nekřesťanských startovních, vyjíždí např. kolem Tater, Orlických hor, Šumavy a jiných zajímavých míst. Zatímco se na prvních místech opravdu závodí o prvenství, ke konci startovního pole jde zpravidla již o vyjížděky, nebo cykloturistiku.

Výhodou takových pelotonů je, že tak velká skupina cyklistů zpravidla smete z cesty auta do pankejtů, zvláště tam, kde se před pelotonem objeví na motorce policista. Někdy stačí i motorkář v zelené vestě a arogance řidičů je ta tam. Poněkud horší to mají ti, kteří tempu pelotonu nestačí a jedou v malých skupinkách. Jakmile není policie v dohledu, je vše ve starých kolejkách a ti co museli několik minut čekat na průjezd pelotonu, dávají opět najevo svoji nadřazenost.

V letošním roce se v Anglii namlsaný Jan Strapek pustil do seriálu 53x11 naplno. Začalo se v Přerově Mamutem, následovaly Sudety, Rampušák, Beskydy, Tatry a končilo se na Šumavě. Bodování se počítalo naprosto fantastickým vzorcem, který zohledňoval jak vzdálenost, tak výsledný čas i převýšení. Navíc se počítaly všechny závody a tak bylo v boji o prvenství velmi husto. V seriálu zvítězil Tomáš ČER z Karviné, který býval poražen pouze elitními jezdci /Hruška, Benčík, Jurčo apod./, kteří se neúčastnili pravidelně. Jan Strapek skončil jako čtvrtý, v některých závodech měl poněkud horší koncovku. Tři maratony si zajel i Vlastik Mlynář, což mu vyneslo 67. místo v konkurenci 825 cyklistů, kteří jeli alespoň jeden z maratonů. V kategorii starších pánů nad 60 let skončil na druhém místě Miloslav Mlynář, když se mu podařilo absolvovat 5 závodů. K nejlepším měl však poměrně dosti daleko, např. v Tatrách „vyfasoval“ od nejlepšího Krzesowiece víc jak dvě hodiny. Z dalších jesenických cyklistů se v celkové výsledkové listině umístil na 104. místě Lubomír Tomeček, Marek Chuděj byl na 149. místě, Jiří Květák na 156. místě a Kamil Juřík byl dvěstědvacátý osmý. Nejlepší žena Jindrová z Jablonce by se mezi muži dostala na 26. místo a to jí jeden ze závodů chybí.

Ti, kteří mají tuto královskou disciplínu rádi, musí doufat, že se najdou pořadatelé, kteří pochopí, že čím více se cyklistů na silnici objeví, tím bezpečnější je závod. Pokud se vyskytují nějaké

Jízda krajinou

Napsal uživatel Administrator
Středa, 06 Květen 2009 23:05 -

pády, jsou to zpravidla „líznutí“, a to jak všichni víme, se stává i profesionálům na světových závodech. S tím se nedá nic dělat. A čím častěji v tom balíku budeme jezdit, tím více se budeme zdokonalovat a v konečné fázi bychom mohli jezdit bezpečně všichni. Dalším velkým kladem těchto závodů je společná jízda podobně zdatných cyklistů bez rozdílu věku. Tím pádem se vždy utvoří i na konci závodního pole nějaká ta skupinka a pomalejší závodníci nemusí jezdit dlouhé časovky, tak jako na závodech se starty podle věkových kategorií. Jan Strapek po dvou letech v Anglii by mohl vyprávět, jak je tam zorganizováno cyklistické amatérské hnutí. Zeptejme se ho. Miloslav Mlynář www.acsvrbno.estranky.cz